

Kongl. Maj:ts tal

på rikssalen vid riksdagens öppnande

den 18 Januari 1896.

—◆—
Gode herrar och svenske män!

Varen helsade välkomne till fullgörande af Edra viktiga värf.

Då I för ett år sedan församladens å detta rum, var Mitt hjerta icke fritt från bekymmer öfver de möjliga följderna af yppade misshälligheter mellan Mina båda folk.

Lyckligtvis synas numera då rådande farhågor minskade. Varm är min önskan att de orsaker, hvilka vållat dem, varda för alltid aflägsnade, och Jag hoppas, att den af Mig förordnade unionskomité, som nyligen första gången sammanträd, genom god vilja och ärligt samarbete mellan dess både svenska och norska ledamöter må lyckas bana vägen till undanrödjande af alla missförstånd och svårigheter. Ty såsom nu förhållandena snart sagdt öfverallt te sig för Mina blickar, blifver det för den skandinaviska halföns framtida trygghet, frihet och oberoende nödvändigare än någonsin, att dess båda folk sluta sig enigt och fast tillsamman.

Fortfarande goda äro våra förhållanden till alla främmande magter. Dessa veta väl, att de förenade rikena intet högre önska än att, inom sina af naturen utstakade gränser, fortfarande kunna föra en ostördt sjelfständig tillvaro, hotande ingen och af ingen hotade.

Men verldsfreden, ehuru icke ännu verkligt störd, synes dock lätt kunna blifva det.

I betraktande här af anser Jag det af särskild vikt, att vi må fortskynda stärkandet af vår försvarsmateriel samt af våra fästningar, så att vi må sättas i stånd att kunna bevara vår neutralitet, i händelse de frön till förvecklingar, hvilka nu så ymnigt tyckas uppspira, skulle — hvad Gud afvände — mogna till blodiga skördar.

Jag påkallar med så mycket större förtröstan Eder fosterländska medverkan till främjande af de förslag, Jag är sinnad härom för Riksdagen framlägga, som stats-

verkets tillgängliga stora öfverskott för närmaste tid lemna full tillgång till bestri-
dande af dermed förbundna utgifter.

I öfverensstämmelse med Edert beslut har förordningen om Sveriges och Norges
ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden blifvit uppsagd att upphöra den 12 Juli
1897. För uppgörande af förslag till ny sådan förordning har Jag tillsatt en komité
af svenske och norske män. Deras arbete hinner ej så snart afslutas, att derpå kan
grundas något förslag till denna Riksdag. Dock hoppas Jag, att det under nästa år
må lyckas åvägbringa öfverensstämmelse, så att de begge ländernas samfärdsel ej
under någon tid behöfver sakna den så viktiga mellanrikslagen.

Statistiska utredningar rörande såväl den politiska som den kommunala rösträtten
hafva nyligen blifvit fullbordade och skola Eder meddelas. Bearbetningar deraf måste
föregå innan frågor af så djupt ingripande art som dessa kunna Mig till slutlig pröf-
ning föreläggas.

I enlighet med Eder uttalade önskan och efter skedd utredning, kommer Jag att
förelägga Eder förslag om en arbetsstatistik.

Bland andra lagförslag kommer Jag äfven att förelägga Eder ett rörande ändrade
grundlagsbestämmelser angående Riksbankens styrelse och förvaltning, i ändamål att
förbereda slutligt ordnande af landets banklagstiftning.

Nedkallande öfver Eder Guds välsignelse förblifver Jag Eder, gode herrar och
svenske män, med all konungslig nåd och ynnest städse välbevågen.